

„Кецелџа на беле туфне“, Весна Видојевић Гајовић
Одрастање уз баку и деку

Ова књига говори о одрастању једне девојчице и лепим тренуцима проведеним уз баку, деку, браћу, сестре, о једном срећном детињству које се само може пожелети.

Књига је подељена на приче, а свака прича има другу тему. На прво прелиставање, наслови појединих прича су ми били непознати. Верујем да би се многи запитали шта је мотовило, белегија, пржун, бркљача... Током читања откривала сам шта значе те загонетне речи и била сам одушевљена. На пример: белегија је камен за оштрење ножева, пракер је штап за истресање прашине из ћебади и тепиха, а бркљача служи за мућење беланаца и прављење слатких послastiца. Девојчица нам објашњава значење ових речи кроз догађаје из детињства. За боље објашњење, бака је за сваки од ових предмета имала одговарајућу причу.

Бака је главни јунак, помиње се у свакој причи, у сваком догађају. Њена кухиња је мали рај препун необичних предмета: од шпорета, преко полица, посуђа, мутилица до везених куварица... Она је уредна и зна где стоји свака ситница. Спрема најукуснија јела, а за свако јело има посебну шерпу. Има и своју малу апотеку. Бака води рачуна о својим унучићима, васпитава их, учи их да буду вредни, брине о њима када су болесни. Препуна је љубави. Подсетила ме је на моју баку, Србијанку, која ме је научила да плетем, везем, правим хаљинице за луткице... Ја са њом берем спанаћ, везујем першун у везе, правим штрудле и крофне. Док наше маме и тате брину како да зараде новац, коју оцену ћемо добити на контролном, баке улепшавају наше детињство.

Уживала сам у свакој страници ове књиге, а нарочито ми се свидела прича **Пржун**. Сазнајемо како се некада пржила кафа и како се тај мирис ширио и дозивао комшинице, па су оне без позива долазиле на кафу. Деда је имао своје изуме као што је тутулајка- метални левак за прављење домаћих кобасица, коју су деца кришом користила као трубицу, када су правили оркестар и телефон од конзерви и жице, који можда и није радио као прави, али су се деца забављала и разговарала преко затворених врата.

Била сам тужна због сазнања да је ова девојчица сада одрасла особа и да њене баке више нема. Када је бака отишла у болницу, скинула је плаву кецелџу на туфне, коју је тог дана носила. Дуго је та кецелџа висила окачена на чивилику, да буде ту, ако се бака ипак врати.

Обрисала сам сузе, помислила како је живот леп и како треба да уживамо у свим тренуцима проведеним са породицом а нарочито са баком и деком.

Анђелка Гобељић, 2/3
ОШ „Иван Милутиновић“, Београд

Име и презиме, разред: Анђелка Гобељић, 2/3
2

Име наставника: Јелена Станковић Петровић

Име школе: ОШ „Иван Милутиновић“, Београд Број телефона: +381 64 3081553

Маил адреса: jelena.stankovic1208@gmail.com